

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۴/۱۰

محمد انور آخري

د بنحو د ليک لوست اهميت په اسلام کي

(دويمه برخه)

د نجونو زده کړي:

په اسلامي شريعت کي د بنحو او سريو د زده کړو په اړه کافي بنووني راغلي دي، له بده مرغه چي يو شمېر سريو دغه عامي بنووني د خان په گټه تفسير کړي دي او د بنحو حق يي له نظره غورځولي دي، په قرآن کریم او احاديثو کي هغه مطالب لکه **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾** «ای مومنانو!» يا هم **﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾** «ای خلکو!» يا هغه چي څوک نه وي مشخص شوی په بنحو او نر دواړو پورې تړاو لري، په قرآن حکيم کي د بنحو او سريو د لوست په هکله بنووني شتون لري چي له هغو څخه يو ځل بيا د قرآن مجيد، د **(العلق)** سورت چي د بنحو او سريو د لوستلو احکام په کي راغلي دي وړاندي کوو: **﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵)﴾**

ژباړه: «ولوله، د خپل رب په نوم، چي [نړۍ يي] جوړه کړه. هغه چي انسان يي له کلکي شوي ويني څخه خلق کړ. ولوله چي ستا رب ډېر مهربان دی. هغه چي د قلم په وسيله يي علم ورکړ. هغه علم يي انسان ته ورکړ، چي نه پرې پوهيده.»

د اسلامي نړۍ ستر عالم بناغلي ډاکټر ذاکر نايک د پورته آيتونو په تفسير کي د بنحو د زدکړو په هکله ويلي دي: «لومړنی بنووني چي الله (ج) انسانانو ته راولېږلي، هغه د لمونځ، نکات او روژې په اړه نه وي، هغه بنووني د لوستلو او ليکلو په تړاو وي، **﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...﴾** او دا بنووني د بنحو او سريو، دواړو لپاره وي.»

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکي په خيږ و لولي

سربېره پر دې، د نوموړي سورت په پنځم آيت شريف كې يوازې د انسان يادونه شوي ده، ښځه يا سړي نه دي مشخص شوي. ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾

د قرآن كريم د زمر سورت د نهم آيت شريف په يوه برخه كې د لوستو او نالوستو، (ښځو او نورو) دواړو په برخه كې داسې ويل شوي دي:

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

ژباړه: «ووايه: آيا برابر دي هغه كسان چې زده كړي لري او هغه كسان چې نه پوهيږي؟» (زمر: ٩)

هر هغه څوك، كه ښځه وي يا سړي چې پوهه (سواد) ولري د خپلې پوهې له امله سترگه ور او روڼ اندې بلل كيږي او هر څه په ښه توگه دركولى شي، ديني او دنياوي لارښوونې په ښه توگه تر سره كوي او نورو ته هم ښوونې كوي، هر څوك چې زده كړې ولري نو له امله يې د خداى تعالى له لويو، لويو نعمتونو څخه برخه من دي او هغه چې جاهل وي د ړندو، كڼو او گنگيانو په څېر دي، جهالت تياره او علم نور دى، تر هغې چې په دې نړۍ كې څوك نالوستى او ناپوه پاتې شو، هغه به په اخرت كې هم جاهل وي، قرآن عظيم د پوهانو او جاهلانو په اړه په بېلابېلو بڼو يادونې كړي دي چې څو بېلگې يې وړاندې كيږي:

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾

ژباړه: «روڼد او ليدونكى برابر نه دي. نه تياره او روښنايي يو شان دي.» (فاطر: ١٩-٢٠)

﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۗ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾

ژباړه: «مثال د دې دواړو ډلو د ړانده او د كانه او ليدونكي، اوريدونكي [دې] آيا برابر دي دغه دواړه؟» (هود: ٢٤)

﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾

ژباړه: «څوك چې په دې نړۍ كې روڼد پاتې شو، هغه به په اخرت كې هم روڼد او لار وركى وي.» (اسراء: ٧٢)

د علم د زده كړو، په ځانگړي توگه د ښځو د زده كړو په برخه كې د پېغمبر (ع) له لوري ډېر حديثونه مور ته راپاتې دي چې مور يې يوازې د (سنن ابن ماجه) په دې مبارك حديث باندې بسنه كوو چې وايي: ﴿طَلَبَ الْعِلْمَ فَرِيضَةً عَلَىٰ كُلِّ مُسْلِمٍ﴾ ژباړه: «د علم زده كړه پر هر مسلمان [ښځه او نر] باندې فرض ده.»

د اسلام په سپېڅلي شريعت كې د ښځو د زده كړو كرنلاره جوتنه ده چې مسؤليت يې په لومړي سر كې د هرې كورنۍ د مشرانو او حكومت په غاړه دى لكه چې الله تعالى فرمايي:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ﴾

ژباړه: «اى مومنانو! خپل ځانونه او خپله كورنۍ له هغه اوره وژغورئ چې د سون توکي يې انسانان او تيږي وي.» (تحریم: ٦)

د نجونو د زده كړو دنده د حكومتونو جدي مسؤليت دى هغه كه هر ډول حكومت وي بايد د خپلو خلكو په خدمت كې وي چې په لويه كې د حكومت چارواكي د خپلو وگړو خادمان دي او د كورنيو د مشرانو په څېر حيثيت او مسؤليت لري، په دې هكله د پېغمبر (ص) حديثونه شته چې حكومتونه د خپلو خلكو د خدمت كولو مسؤل دي چې په اړه يې د صحيح بخاري د احكامو په كتاب كې څو ځايه يادونه شوي ده چې يوه بېلگه يې داسې ده: «هر بنده ته چې الله (ج) د خپل رعيت مسؤليت ورپه غاړه كړي او هغه د هغوى په ښوونه او خير غوښتنه كې غفلت وكړي د جنت بوى به ورته ونه

رسيري.» (صحيح بخاري، كتاب احكام)

ل. ١٤٠١/١/٢١

نور بيا